

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Trepkou ve věci

žalobců:

a) R. M., narozený dne
bytem

b) R. R., narozený dne
bytem

oba zastoupení advokátkou JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D.
sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, 128 10 Praha 2

proti

žalovanému:

Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 863 792 Kč s příslušenstvím a 514 753 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci a) částku 715 178 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 715 178 Kč od 23. 11. 2014 do zaplacení, to vše do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se v části, ve které žalobce a) požadoval zaplacení částky 148 614 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 148 614 Kč od 23. 11. 2014 do zaplacení, zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci b) částku 387 658 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 387 658 Kč od 23. 11. 2014 do zaplacení, to vše do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- IV. Žaloba se v části, ve které žalobce b) požadoval zaplacení částky 127 095 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 127 095 Kč od 23. 11. 2014 do zaplacení, zamítá.
- V. Žalobce a) je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 4 164,39 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalobce b) je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 7 734,51 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VII. Žalobce a) je povinen zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení částku 4 760,21 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VIII. Žalobce b) je povinen zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení částku 16 868,94 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IX. Žalovaný je povinen zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení částku 10 853,22 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- X. Po právní moci výroků č. I. až IX. tohoto rozsudku bude žalobci a) z účtu soudu vrácen přeplatek náhrady nákladů řízení státu ve výši 825,57 Kč.
- XI. Po právní moci výroků č. I. až IX. tohoto rozsudku bude žalobci b) z účtu soudu vrácen přeplatek náhrady nákladů řízení státu ve výši 448,06 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou došlou soudu dne 18. 11. 2014, ve znění pozdějších upřesnění a doplnění, domáhali na žalovaném zaplacení částek 5 930 366 Kč (žalobce a)) a 10 247 597 Kč (žalobce b)) s příslušenstvím jako náhrad škod a nemajetkových újem způsobených jim nezákonným trestním stíháním.
2. Žalobce a) uvedl, že dne 6. 10. 2018 převzal usnesení o zahájení trestního, další obvinění rozšířené o spolupachatelství mu bylo sděleno dne 6. 5. 2009. Žalobce b) uvedl, že rovněž dne 6. 10. 2008 převzal usnesení o zahájení trestního stíhání, toto však bylo dne 21. 11. 2008 pro nezákonnost zrušeno. Další usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce b) bylo vydáno dne 8. 1. 2009, i toto však bylo zrušeno, a to dne 27. 1. 2009. Třetí usnesení o zahájení trestního stíhání pak žalobce b) převzal dne 11. 5. 2009. Žalobci tak byli stíháni pro spáchání trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, dílem samostatně a dílem formou spolupachatelství. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 (dále jen „OS Praha 6“) ze dne 8. 12. 2009 byli oba žalobci zproštěni podané obžaloby, rozsudkem Městského soudu v Praze (dále jen „MS Praha“) ze dne 22. 4. 2010 však byl tento rozsudek zrušen a věc vrácena OS Praha 6 k dalšímu řízení. Rozsudkem OS Praha 6 ze dne 7. 9. 2010 byli žalobci opětovně obžaloby zproštěni, i tento rozsudek však byl zrušen a věc byla opětovně vrácena soudu prvního stupně. Potřetí byli žalobci obžaloby zproštěni rozsudkem ze dne 11. 10. 2011, i tento rozsudek však byl zrušen a věc byla opětovně vrácena soudu prvního stupně. Rozsudkem ze dne 19. 6. 2012 byli žalobci uznáni vinnými, od potrestání však bylo upuštěno a žalobcům byla uložena povinnost nahradit škodu. K odvolání žalobců i státního zástupce byl tento rozsudek opětovně zrušen rozsudkem MS Praha ze dne 13. 9. 2012, kdy MS Praha znovu rozhodl tak, že žalobce a) byl uznán vinným ze spáchání trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, dílem samostatně a dílem formou

spolupachatelství, a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu v trvání tří let a žalobce b) byl uznán vinným ze spáchání trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, formou spolupachatelství, a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Současně byla žalobcům uložena povinnost zaplatit náhradu škody. Proti tomuto rozsudku podal žalobce b) dne 12. 12. 2012 dovolání, které však vzal následně zpět s ohledem na amnestii prezidenta republiky, která se na oba žalobce vztahovala, a zejména z důvodu únavy a ztráty důvěry ve spravedlivý proces. Ministryně spravedlnosti následně podala proti rozsudku MS Praha stížnost pro porušení zákona ve prospěch obou žalobců a rozsudkem Nejvyššího soudu ČR (dále jen „NSČR“) ze dne 26. 2. 2014 byl rozsudek MS Praha zrušen a znovu bylo rozhodnuto tak, že oba žalobci byli obžaloby zproštěni dle § 226 písm. b) trestního řádu. Usnesení o zahájení trestních stíhání žalobců, stejně jako odsuzující rozsudek je tak nutno označit za nezákonná rozhodnutí, v důsledku kterých vznikly žalobcům škody a nemajetkové újmy.

3. Žalobce a) uplatnil nároky na náhradu:

A. Náklady na obhajobu Advokátní kanceláři Brož & Sokol & Novák

4. Tyto náklady žalobce vyčíslil na částku 340 753 Kč. V odůvodnění tohoto rozsudku se soud tímto nárokem blíže nezabýval, neboť tento nárok byl již v průběhu řízení vyřešen (viz dále).

B. Náklady na obhajobu Mgr. Klárou Belkovovou

5. Tyto náklady žalobce vyčíslil na částku 3 000 Kč. V odůvodnění tohoto rozsudku se soud tímto nárokem blíže nezabýval, neboť tento nárok byl již v průběhu řízení vyřešen (viz dále).

C. Náklady trestního řízení

6. Tyto náklady žalobce a) vyčíslil na částku 4 000 Kč. V odůvodnění tohoto rozsudku se soud tímto nárokem blíže nezabýval, neboť tento nárok byl již v průběhu řízení vyřešen (viz dále).

D. Cestovní náklady

7. Tyto náklady žalobce a) vyčíslil na částku 5 245 Kč. V odůvodnění tohoto rozsudku se soud tímto nárokem blíže nezabýval, neboť tento nárok byl již v průběhu řízení vyřešen (viz dále).

E. Ušlý zisk

8. Žalobce a) uvedl, že mu byla výnosem ministra obrany ze dne 31. 10. 2005 stanovena doba služebního poměru vojáka z povolání do 29. 2. 2012. Dne 1. 2. 2006 nastoupil žalobce a) na funkci [redacted], kde působil až do 31. 7. 2008. Po návratu z [redacted] vykonával žalobce a) od 1. 8. 2008 funkci [redacted] (dále jen „[redacted]“). V roce 2007 proběhlo shromáždění [redacted] Armády ČR, při kterém [redacted] vyhlásil svůj personální záměr, dle kterého měl být žalobce a) na dobu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2011 vyslán na místo [redacted] (dále jen „[redacted]“). V této funkci měl žalobce střídat [redacted] E [redacted] P [redacted] který ve funkci končil k prosinci 2009. Žalobce a) měl pro danou funkci všechny předpoklady a již od roku 2007 se na její výkon připravoval. Výběr žalobce a) na uvedenou pozici však byl zrušen z důvodu probíhajícího trestního stíhání, v důsledku kterého žalobce a) též ke dni 15. 9. 2009 skončila bezpečnostní prověrka, když řízení o udělení nového osvědčení bylo pro probíhající trestní řízení přerušeno, a žalobce a) tedy nebyl na místo [redacted] vyslán. Dne 16. 12. 2009 sdělil žalobce a) [redacted] že i současné místo žalobce a), tj. [redacted] bude k 1. 1. 2010 zrušeno. Na to byl dne 17. 12. 2009 vydán rozkaz ministra obrany, kterým byl žalobce a) určen do personální dispozice [redacted] do 31. 3. 2010, kdy toto bylo následně prodlouženo do 30. 6. 2010. Rozhodnutím ministra obrany ze dne 26. 3. 2010 byl žalobce a) ke dni 30. 6. 2010 propuštěn ze služebního poměru vojáka z povolání.

9. Dále žalobce a) uvedl, že na pozici [REDAKCE] by pobíral měsíční plat ve výši 49 390 Kč v roce 2010 a ve výši 47 940 Kč v roce 2011. Celkově by tak žalobce a) na platu na uvedené pozici obdržel 1 167 960 Kč. Po návratu z USA by žalobce po dobu ledna a února 2012 (tj. do předpokládaného ukončení služebního poměru) pobíral plat [REDAKCE] a získal by tak plat ve výši 151 300 Kč. Z důvodů výše uvedených tak žalobci ušla částka 1 319 260 Kč, od které je nutné odečíst plat, který žalobce a) obdržel na pozici [REDAKCE] v období leden až červen 2010, tj. částku 453 900 Kč, a dále výsluhový příspěvek, který žalobce a) obdržel v období červenec 2010 až únor 2012, tj. částku 746 844 Kč. Na platu tedy žalobci a) ušla částka 118 516 Kč. K ušlému platu je však nutno dále připočíst ušlou náhradu za životní náklady na zahraničním pracovišti, kterou by žalobce a) ve funkci [REDAKCE] pobíral, a která by za 24 měsíců činila částku 4 566 252 Kč. Od této ušlé náhrady pak žalobce a) odečetl náklady, které by vynaložil na dosažení tohoto zahraničního příjmu. Z důvodů uvedených v žalobě by životní náklady žalobce a) v USA byly podstatně nižší než náklady v ČR, žalobce a) tedy výši těchto nákladů stanovil na částku 10 000 Kč měsíčně, tj. odečetl částku 240 000 Kč, a ušlou náhradu za životní náklady na zahraničním pracovišti tak vyčíslil na částku 4 326 252 Kč. Konečně pak žalobce a) uvedl, že by mu též v období od února 2011 do února 2012 náležel přídavek na bydlení, který s ohledem na vynucený odchod do zálohy k 30. 6. 2010 nemohl pobírat (do 31. 1. 2011 měl žalobce a) přidělen služební byt). Přídavek na bydlení činí 10 200 Kč měsíčně, a za 13 měsíců tedy žalobci a) na tomto přídavku ušla částka 132 600 Kč.
10. Celkově tak žalobce a) vyčíslil ušlý zisk za dobu od 1. 1. 2010 do 29. 2. 2012 na částku 4 577 368 Kč.

F. Nemajetková újma způsobená nezákonným trestním stíháním

11. Na náhradě této újmy požadoval žalobce a) částku 1 000 000 Kč. V odůvodnění tohoto rozsudku se soud tímto nárokem blíže nezabýval, neboť tento nárok byl již v průběhu řízení vyřešen (viz dále).
12. Žalobce b) uplatnil nároky na náhradu:

A. Náklady na obhajobu JUDr. Petrem Matějkou

13. Tyto náklady žalobce b) vyčíslil na částku 154 004 Kč. V odůvodnění tohoto rozsudku se soud tímto nárokem blíže nezabýval, neboť tento nárok byl již v průběhu řízení vyřešen (viz dále).

B. Náklady trestního řízení

14. Tyto náklady žalobce a) vyčíslil na částku 4 000 Kč. V odůvodnění tohoto rozsudku se soud tímto nárokem blíže nezabýval, neboť tento nárok byl již v průběhu řízení vyřešen (viz dále).

C. Cestovní náklady

15. Tyto náklady žalobce a) vyčíslil na částku 22 895 Kč. V odůvodnění tohoto rozsudku se soud tímto nárokem blíže nezabýval, neboť tento nárok byl již v průběhu řízení vyřešen (viz dále).

D. Ušlý zisk

16. Žalobce b) uvedl, že v době zahájení trestního stíhání pracoval na pozici [REDAKCE] [REDAKCE]. Rozhodnutím ministra obrany ze dne 30. 3. 2007 mu byla změněna doba trvání služebního poměru vojáka z povolání do 30. 6. 2014. Koncem září 2008 byl žalobce b) navržen na pozici [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“), na které měl pracovat od 1. 12. 2008 do 30. 6. 2011. Od 1. 7. 2011 pak měl žalobce b) nastoupit po [REDAKCE] [REDAKCE] S [REDAKCE] na pozici [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“) v [REDAKCE]. Ani na jednu z těchto pozic žalobce b) z důvodu probíhajícího trestního stíhání nenastoupil. Pokud jde o pozici [REDAKCE] žalobce b) byl navržen ministryní obrany jako jediný kandidát, ministryně návrh akceptovala a bylo přijato

rozhodnutí o ustanovení do funkce, po kterém měly následovat činnosti směřující k oficiálnímu ustavení do funkce s nástupem od 1. 12. 2008. K tomu však z důvodu zahájení trestního stíhání nedošlo a návrh žalobce b) do funkce [redacted] byl zrušen. Po zrušení prvního zahájení trestního stíhání pro nezákonnost byl žalobce b) navržen na funkci [redacted] s nástupem od 1. 1. 2009. Ani toto však nebylo realizováno, když ministři obrany bylo avizováno brzké znovu stíhání žalobce b), nové usnesení pak bylo vydáno dne 8. 1. 2009. Dne 26. 3. 2009 byl žalobce b) kvůli nevyřešenému trestnímu stíhání vyškrtnut z 1. pozice na funkci [redacted]. Dne 6. 5. 2009 bylo vydáno nové usnesení o zahájení trestního stíhání a [redacted] následně se žalobcem b) zahájil řízení o zrušení bezpečnostní prověrky. Dne 30. 6. 2009 obdržel žalobce b) příslib náčelníka generálního štábu s tím, že by namísto pozice [redacted] mohl být ustanoven do funkce [redacted] ani k tomu však z důvodu zrušení zprošťujícího rozsudku odvolacím soudem dne 22. 4. 2010 nedošlo. V návaznosti na neustanovení do poslední uvedené funkce požádal žalobce b) dne 22. 7. 2010 ministra obrany o zkrácení úvazku a ukončení činné služby k 31. 7. 2010 z důvodu ztráty důvěry a další perspektivy. Z důvodu neustanovení do uvedených pozic a omezením přístupu k utajovaným skutečnostem se žalobce b) stal „nepoužitelným“ generálem, podřízení jej nerespektovali. Žádosti o ukončení služby bylo vyhověno, dnem 31. 7. 2010 zanikl žalobci b) služební poměr vojáka z povolání a žalobce b) byl zařazen do zálohy.

17. Dále žalobce b) uvedl, že hrubý měsíční plat na pozici [redacted] byl v roce 2008 64 490 Kč a hrubý měsíční plat na pozici [redacted] byl v roce 2009 68 190 Kč. Za dobu od prosince 2008 do července 2010 tak žalobci b) ušla nejméně (při předpokladu růstu platu v průběhu výkonu funkce) částka 74 000 Kč a za dobu od srpna 2010 do června 2011 pak žalobci b) ušla nejméně částka 750 090 Kč. Na pozici [redacted] by pak žalobce b) pobíral plat ve výši 49 700 Kč, a za dobu 35 měsíců (*pozn. soud: zde se žalobce b) zřejmě dopustil početní chyby, když na pozici [redacted] měl být od 1. 7. 2011 do 30. 6. 2014, tj. 36 měsíců*) tak žalobci b) ušla částka 1 739 500 Kč. Od takto vyčísleného ušlého platu je nutné odečíst výsluhový příspěvek, který žalobce b) obdržel v období srpen 2010 až červen 2014, tj. částku 1 733 678 Kč. Na platu tedy žalobci b) ušla částka 829 912 Kč. K ušlému platu je však nutno dále připočíst ušlou náhradu za životní náklady na zahraničním pracovišti, kterou by žalobce b) ve funkci [redacted] pobíral, a která by za 35 měsíců (*pozn. soud: opět zřejmě početní chyba*) činila částku 8 107 386 Kč. Od této ušlé náhrady pak žalobce a) odečetl náklady, které by vynaložil na dosažení tohoto zahraničního příjmu. Z důvodů uvedených v žalobě by životní náklady žalobce b) v Belgii byly podstatně nižší než náklady v ČR, žalobce b) tedy výši těchto nákladů stanovil na částku 10 000 Kč měsíčně, tj. odečetl částku 350 000 Kč (*pozn. soud: opět zřejmě početní chyba*), a ušlou náhradu za životní náklady na zahraničním pracovišti tak vyčísлил na částku 7 757 386 Kč. Konečně pak žalobce b) uvedl, že by mu též v období od srpna 2010 do června 2014 náležel přídavek na bydlení, který s ohledem na vynucený odchod do zálohy k 31. 7. 2010 nemohl pobírat. Přídavek na bydlení činí 10 200 Kč měsíčně, a za 47 měsíců tedy žalobci b) na tomto přídavku ušla částka 479 400 Kč.
18. Celkově tak žalobce b) vyčísлил ušlý zisk za dobu od 1. 12. 2008 do 30. 6. 2014 na částku 9 066 698 Kč.

E. Nemajetková újma způsobená nezákonným trestním stíháním

19. Na náhradě této újmy požadoval žalobce b) částku 1 000 000 Kč. V odůvodnění tohoto rozsudku se soud tímto nárokem blíže nezabýval, neboť tento nárok byl již v průběhu řízení vyřešen (viz dále).
20. Požadavky na zaplacení uvedených částek byly žalobci uplatněny u žalovaného žádostmi ze dne 19. 5. 2014, žalovaný však tyto žádosti nijak nevyřídil, pouze přípisem ze dne 24. 7. 2014 potvrdil příjem žádostí a vyžádal si upřesnění dalších skutečností, na což bylo ze strany žalobců reagováno dopisy ze dnů 22. 8., 29. 8. a 3. 10. 2014. Podanou žalobou se tak domáhali žalobce a) zaplacení částky 5 930 366 Kč se zákonným úrokem z prodlení od podání žaloby do zaplacení a žalobce b) zaplacení částky 10 247 597 Kč se zákonným úrokem z prodlení od podání žaloby do zaplacení.

21. Žalovaný žalobou uplatněné nároky neuznal a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný potvrdil, že u něho žalobci dne 22. 5. 2014 (podáními ze dne 19. 5. 2014) uplatnili předmětné nároky na náhradu škod a nemajetkových újem. Žádosti byly projednány dne 1. 7. 2015, žalovaný konstatoval, že v předmětném trestním řízení bylo ve vztahu k oběma žalobcům vydáno nezákonné rozhodnutí, požadované náhrady škod a přiměřená zadostiučinění však nebyly poskytnuty v plné výši. Žalobci a) poskytl žalovaný odškodnění v celkové výši 166 378,50 Kč zahrnující náklady obhajoby ve výši 53 879,50 Kč, cestovné žalobce a) ve výši 2 499 Kč a náhradu nemajetkové újmy ve výši 110 000 Kč, ve zbytku byla žádost žalobce a) zamítnuta. Žalobci b) poskytl žalovaný odškodnění v celkové výši 244 079 Kč zahrnující náklady obhajoby ve výši 151 381 Kč, cestovné žalobce b) ve výši 7 698 Kč a náhradu nemajetkové újmy ve výši 85 000 Kč, ve zbytku byla žádost žalobce b) zamítnuta. Žalovaný uvedl, že řízení bylo vůči žalobcům zahájeno dne 2. 10. 2008 sdělením obvinění ze spáchání trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona. Dne 21. 11. 2008 bylo uvedené usnesení vůči žalobci b) zrušeno. Další usnesení o zahájení trestního stíhání bylo žalobci b) sděleno dne 8. 1. 2009, přičemž bylo následně opětovně zrušeno. Dne 6. 5. 2009 bylo opětovně zahájeno trestní stíhání žalobce b). Dne 23. 7. 2009 byla podána k OS Praha 6 obžaloba. Dne 8. 12. 2009 byl vydán zprošťující rozsudek, proti kterému podalo státní zastupitelství odvolání. Odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a vrátil věc zpět soudu prvního stupně. Dne 7. 9. 2010 byl OS Praha 6 vydán v pořadí druhý zprošťující rozsudek, proti kterému opětovně bylo podáno odvolání. Odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně opětovně zrušil. Dne 11. 10. 2011 vydal OS Praha 6 v pořadí již třetí rozsudek, kterým opětovně zprostil obviněné obžaloby. Dne 8. 2. 2012 proběhlo u odvolacího soudu veřejné zasedání, při kterém byl rozsudek zrušen a věc opětovně vrácena. Dne 19. 6. 2012 uznal soud obviněné vinnými, ale rozhodl o upuštění od potrestání, avšak uložil jim nahradit škodu. Proti tomuto rozhodnutí se obvinění odvolali. Odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil a nově rozhodl o vině obviněných a o uložení trestu. Tento odsuzující rozsudek nabyl právní moci dne 13. 9. 2012. Dne 17. 12. 2012 podal žalobce b) dovolání k NSČR, které však nemohlo být v meritu věci posouzeno, neboť dne 21. 2. 2013 se obvinění účastnili amnestie prezidenta republiky. Dne 29. 7. 2013 podala ministryně spravedlnosti stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněných. Dne 26. 2. 2014 bylo vydáno rozhodnutí, jímž bylo konstatováno, že byl porušen zákon, rozsudek se zrušil a soud oba žalobce zprostil obžaloby. Právní moci toto rozhodnutí nabylo téhož dne. V souladu s konstantní judikaturou tak žalovaný uzavřel, že v daném případě došlo ohledně žalobců k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 10 zákona č. 82/1998 Sb., za které lze považovat s ohledem na výsledek trestního řízení rozsudek MS Praha ze dne 13. 9. 2012.
22. Pokud jde o jednotlivé nároky uplatněné žalobcem a), které zůstaly předmětem řízení, žalovaný uvedl:
- E. Ušlý zisk**
23. Dle žalovaného nelze požadovaný ušlý zisk přiznat, neboť není postaveno najisto tvrzení, že by žalobce a) do USA skutečně vycestoval. Tvrzení jsou dle žalovaného pouze ve spekulativní a neurčité rovině. Tvrzení o vyslání do USA není žalobcem a) podloženo tím, že právě předmětné trestní řízení zmařilo vycestování žalobce a) do USA. Žalovaný vypořádá pouze nároky, jež jsou nesporně tvrzeny, ale zároveň i prokázány příslušnými listinami. V listině, která je předložena žalobcem a) k žalobě, [REDAKCE] avádí, že v roce 2007 vyhlásil svůj personální [REDAKCE]. Ničím dalším však není podloženo, že k tomuto mělo skutečně dojít a už vůbec ne, že k tomu nedošlo v příčinné souvislosti s předmětným trestním řízením. Žalovaný současně upozornil, že v souvislosti s ušlým ziskem žalobce a) požadoval po žalovaném vyšší částku, než požaduje v žalobě. Žalobce a) si dle žalovaného tedy není sám jistý přesnou požadovanou částkou.
24. Pokud jde o jednotlivé nároky uplatněné žalobcem b), které zůstaly předmětem řízení, žalovaný uvedl:

D. Ušlý zisk

25. Stejně jako u žalobce a) nelze dle žalovaného požadovaný ušlý zisk přiznat, neboť není postaveno najisto tvrzení, že by se žalobce b) stal prvním kandidátem na místo [REDAKCE]. Ze žalobcem b) předloženého dokumentu označeného jako „vyslání pro rok 2010“ nelze dovozovat, že žalobce b) byl prvním a jediným kandidátem. Tato tvrzení jsou dle žalovaného pouze ve spekulativní a neurčité rovině, neboť žalovaný neshledává jistotu ve skutečnosti, že by žalobce b) opravdu vycestoval. Stejně jako u žalobce a) žalovaný upozornil, že v souvislosti s ušlým ziskem žalobce b) požadoval po žalovaném vyšší částku, než požaduje v žalobě. Žalobce b) si dle žalovaného tedy není sám jistý přesnou požadovanou částkou.
26. K požadavku žalobců na přiznání úroků z prodlení ode dne podání žaloby, tj. od 18. 11. 2014 pak žalovaný namítl, že žádosti žalobců mu byly doručeny dne 22. 5. 2014, žalobcům tak případný úrok z prodlení náleží až ode dne 23. 11. 2014.
27. Žalobci při jednání konaném dne 4. 8. 2015 uvedli, že žalovaným přiznané částky jim byly zaplacený dne 3. 7. 2015. V rozsahu poskytnutého plnění pak vzali žalobci svou žalobu na jistinu zpět, tj. žalobce a) do částky 53 879,50 Kč na nákladech obhajoby, do částky 2 499 Kč na cestovním a do částky 110 000 Kč na náhradě nemajetkové újmy a žalobce b) do částky 151 381 Kč na nákladech obhajoby, do částky 7 698 Kč na cestovním a do částky 85 000 Kč na náhradě nemajetkové újmy. Řízení bylo v rozsahu zpětvzetí žaloby zastaveno usnesením ze dne 7. 8. 2015, č. j. 26 C 406/2014-318.
28. Ve věci bylo poprvé rozhodnuto rozsudkem ze dne 27. 7. 2017, č. j. 26 C 406/2014-631, kterým bylo žalobci a) přiznáno právo na zaplacení úroku z prodlení z již zaplacené částky 166 378,50 Kč od 23. 11. 2014 do zaplacení, cestovního ve výši 2 746 Kč s úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení, nákladů obhajoby ve výši 10 092 Kč s úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení a náhrady nemajetkové újmy ve výši 390 000 Kč s úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení, ve zbytku byla žaloba stran nároků žalobce a) zamítnuta. Žalobci b) bylo přiznáno právo na zaplacení úroku z prodlení z již zaplacené částky 244 079 Kč od 23. 11. 2014 do zaplacení, cestovního ve výši 15 197 Kč s úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení, ušlého zisku ve výši 761 313 Kč s úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení a náhrady nemajetkové újmy ve výši 415 000 Kč s úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení, ve zbytku byla žaloba stran nároků žalobce b) zamítnuta.
29. Proti rozsudku podali odvolání všichni účastníci. Žalobci pak v rámci odvolacího řízení vzali podáním došlým soudu dne 27. 9. 2017 svou žalobu částečně zpět, a to žalobce a) v požadavku na náhradu ušlého zisku do částky 533 196 Kč s příslušenstvím a žalobce b) v požadavcích na náhradu nákladů obhajoby do částky 2 623 Kč s příslušenstvím a na náhradu ušlého zisku do částky 818 624 Kč s příslušenstvím.
30. Rozsudkem MS Praha ze dne 22. 2. 2018, č. j. 29 Co 464/2017-696, byl rozsudek částečně potvrzen, částečně změněn a částečně zrušen tak, že

stran žalobce a)

- byla žaloba zamítnuta v požadavku na zaplacení úroků z prodlení z celé žalované částky za dobu od 18. 11. do 22. 11. 2014,
- bylo přiznáno právo na zaplacení úroků z prodlení z již zaplacené částky 166 378,50 Kč od 23. 11. 2014 do zaplacení (3. 7. 2015),
- byla přiznáno právo na zaplacení náhrady nemajetkové újmy v celkové výši 890 000 Kč s příslušenstvím,
- byla zamítnuta žaloba v požadavku na zaplacení cestovního ve výši 2 746 Kč s příslušenstvím,
- bylo zastaveno řízení stran požadavku na zaplacení ušlého zisku do částky 533 196 Kč s příslušenstvím,
- byl rozsudek zrušen a věc vrácena soudu prvého stupně k dalšímu řízení stran požadavků na zaplacení

- nákladů obhajoby ve výši 289 873,50 Kč (*pozn. soudu: v odůvodnění rozsudku je chybně uvedena částka 289 879,50 Kč, když původně požadovaných 343 753 Kč minus žalovaným zaplacených a vzatých zpět 53 879,50 Kč činí 289 873,50 Kč*),
 - nákladů trestního řízení ve výši 4 000 Kč,
 - ušlého zisku ve výši 4 044 172 Kč (*pozn. soudu: v odůvodnění rozsudku je chybně uvedena částka 4 327 953,50 Kč, když původně požadovaných 4 577 368 Kč minus žalobcem a) vzatých zpět 533 196 Kč činí 4 044 172 Kč*),
- to vše s úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení.

stran žalobce b)

- byla žaloba zamítnuta v požadavku na zaplacení úroků z prodlení z celé žalované částky za dobu od 18. 11. do 22. 11. 2014,
 - bylo přiznáno právo na zaplacení úroků z prodlení z již zaplacené částky 244 079 Kč od 23. 11. 2014 do zaplacení (3. 7. 2015),
 - byla přiznáno právo na zaplacení náhrady nemajetkové újmy v celkové výši 915 000 Kč s příslušenstvím,
 - byla zamítnuta žaloba v požadavku na zaplacení cestovného ve výši 15 197 Kč s příslušenstvím,
 - bylo zastaveno řízení stran požadavku na zaplacení ušlého zisku do částky 818 624 Kč s příslušenstvím,
 - bylo zastaveno řízení stran požadavku na zaplacení nákladů obhajoby do částky 2 623 Kč s příslušenstvím,
 - byl rozsudek zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení stran požadavků na zaplacení
 - nákladů trestního řízení ve výši 4 000 Kč,
 - ušlého zisku ve výši 8 248 074 Kč (*pozn. soudu: v odůvodnění rozsudku je chybně uvedena částka 8 252 074 Kč, když původně požadovaných 9 066 698 Kč minus žalobcem b) vzatých zpět 818 624 Kč činí 8 248 074 Kč*),
- to vše s úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení.

V části, ve které byl rozsudek zrušen, vyčetl odvolací soud soudu prvního stupně zejména nepřezkoumatelnost odůvodnění.

31. Při jednání konaném dne 31. 7. 2018 vzali oba žalobci svou žalobu částečně zpět v požadavcích na zaplacení nákladů trestního řízení v částkách po 4 000 Kč, když jim OS Praha 6 přislíbil, že jim tyto náklady zaplatí. Žalobce a) pak vzal svou žalobu částečně zpět v požadavku na zaplacení ušlého zisku nad rámec částky 863 792 Kč, kdy na požadavku na zaplacení této částky setrval. Žalobce b) vzal svou žalobu částečně zpět v požadavku na zaplacení ušlého zisku nad rámec částky 1 528 838 Kč, kdy na požadavku na zaplacení této částky setrval.
32. Ve věci bylo podruhé rozhodnuto rozsudkem ze dne 31. 7. 2018, č. j. 26 C 406/2014-727, kterým bylo
 - připuštěna změna žaloby učiněná podáním ze dne 30. 9. 2015 (změna tvrzení odkazem na faktury č. [redacted] a č. [redacted] (výrok č. I.),
 - žalobci a) přiznáno právo na zaplacení nákladů obhajoby ve výši 52 029,44 Kč (*pozn. soudu: v odůvodnění rozsudku chybně uvedeno 46 407,13 Kč*) s příslušenstvím (výrok č. II.),
 - žalobci a) přiznáno právo na zaplacení ušlého zisku ve výši 863 792 Kč s úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení (výrok č. II.),
 - žaloba ve vztahu k žalobci a) zamítnuta do požadavku na zaplacení částky 237 850 Kč s příslušenstvím (výrok č. III.),
 - řízení ve vztahu k žalobci a) zastaveno do částky 3 468 161,50 Kč (výrok č. IV.),
 - žalobci b) přiznáno právo na zaplacení ušlého zisku ve výši 1 528 838 Kč s úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení (výrok č. V.),
 - řízení ve vztahu k žalobci b) zastaveno do částky 6 727 236 Kč s příslušenstvím (výrok č. VI.)

33. Proti tomuto rozsudku podal odvolání žalovaný, a to do vyhovujících výroků č. II. a V. a souvisejících výroků o náhradě nákladů řízení.
34. Usnesením MS Praha ze dne 7. 3. 2019, č. j. 29 Co 507/2018-745, byl rozsudek ve vyhovujících výrocích č. II. a V. a souvisejících výrocích o náhradě nákladů řízení zrušen a v tomto rozsahu byla věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. V ostatních výrocích zůstal rozsudek nedotčen. Jelikož rozsudek byl ve zrušené části opětovně nepřezkoumatelný, nařídil odvolací soud, aby věc v dalším řízení projednal a rozhodl jiný soudce. Odvolací soud pak shrnul, že předmětem dalšího řízení jsou toliko požadavky
- žalobce a) na zaplacení nákladů obhajoby ve výši 52 029,44 Kč,
 - žalobce a) na zaplacení ušlého zisku ve výši 863 792 Kč,
 - žalobce b) na zaplacení ušlého zisku ve výši 1 528 838 Kč,
- to vše s úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení.
35. Při jednání konaném dne 4. 9. 2019 žalobci upřesnili, že žalobu vzali v požadavcích na zaplacení nákladů trestního řízení v částkách po 4 000 Kč zpět včetně příslušenství. Žalobce a) pak upřesnil, že požadavku na náhradu nákladů obhajoby se netýkalo žádné další částečné zpětvzetí žaloby vyjma zpětvzetí do žalovaným zaplacené částky 53 879,50 Kč. Po částečném zamítnutí žaloby druhým rozsudkem by na tomto nároku mělo být předmětem řízení zaplacení částky 52 029,44 Kč s příslušenstvím, jak uvedl odvolací soud ve druhém zrušovacím usnesení. Dále žalobce a) upřesnil, že nikdy nevzal svou žalobu stran požadavku na zaplacení ušlého zisku zpět tak, aby požadoval méně než částku 863 792 Kč s příslušenstvím. Žalobce b) pak upřesnil, že nikdy nevzal svou žalobu v požadavku na zaplacení ušlého zisku zpět tak, aby požadoval zaplacení méně než 1 528 838 Kč s příslušenstvím.
36. Při jednání konaném dne 2. 10. 2019 žalobci potvrdili, že žalobu brali v požadavcích na zaplacení ušlého zisku, nad rámec stále požadovaných částek 863 792 Kč a 1 528 838 Kč, včetně příslušenství.
37. Ve věci bylo potřetí rozhodnuto rozsudkem ze dne 11. 10. 2019, č. j. 26 C 406/2014-784, kterým byly
- opraveny chyby v počtech ve výrocích č. III., IV. a VI. rozsudku ze dne 31. 7. 2018 (výroky č. I., II., III.),
 - řízení ve vztahu k žalobci a) zastaveno do úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 3 184 380 Kč od 23. 11. 2014 do zaplacení (výrok č. IV.),
 - žalobci a) přiznáno právo na zaplacení nákladů obhajoby ve výši 30 866,08 Kč s příslušenstvím (výrok č. V.),
 - žaloba ve vztahu k žalobci a) zamítnuta v požadavku na zaplacení nákladů obhajoby ve výši 21 163,36 Kč s příslušenstvím (výrok č. VI.),
 - žaloba ve vztahu k žalobci a) zamítnuta v požadavku na zaplacení ušlého zisku ve výši 863 792 Kč s příslušenstvím (výrok č. VII.),
 - žalobci b) přiznáno právo na zaplacení ušlého zisku ve výši 1 014 085 Kč s příslušenstvím (výrok č. VIII.),
 - žaloba ve vztahu k žalobci b) zamítnuta v požadavku na zaplacení ušlého zisku ve výši 514 753 Kč s příslušenstvím (výrok č. IX.).
38. K odvolání žalobců byl tento rozsudek v napadených zamítavých výrocích č. VII. a IX. a souvisejících výrocích o nákladech řízení potvrzen rozsudkem MS Praha ze dne 16. 7. 2020, č. j. 29 C 151/2020-834 (řízení o odvolání žalovaného bylo z důvodu zpětvzetí odvolání zastaveno).
39. K dovolání žalobců byly rozsudek MS Praha v potvrzujícím výroku a v nákladovém výroku a rozsudek zdejšího soudu ve výrocích č. VII. a IX. a v nákladových výrocích zrušeny rozsudkem Nejvyššího soudu ČR (dále jen „NSČR“) ze dne 16. 11. 2011, č. j. 30 Cdo 211/2021-879, a v tomto rozsahu byla věc vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. NSČR vytkl soudům obou stupňů

nesprávné právní posouzení věci, když u náhrady ušlého zisku vycházely z potenciálních příjmů žalobců, kterých by dosahovali při obvyklém (předpokládatelném) běhu věci, namísto aby dle § 28 zákona č. 82/1998 Sb. ve spojení s § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 116/1998 Sb. a s § 68r zákona o vojácích z povolání vyšly z průměrného výdělku žalobců zjištěného postupem dle zákoníku práce. Soudu prvního stupně pak NSČR uložil zabývat se pro účely zjištění výše škody ve formě ušlého zisku zjištěním průměrného výdělku žalobců, a to u žalobce a) ke dni 30. 6. 2010 a u žalobce b) ke dni 31. 7. 2010, tj. ke dnům, kdy byli žalobci předčasně propuštěni do zálohy a od těchto dat jim začal vznikat jimi uplatněný nárok na náhradu škody.

40. Po takto provedeném částečném zrušení rozsudků zůstaly předmětem řízení požadavky žalobců na náhradu ušlého zisku, a to u žalobce a) v částce 863 792 Kč (žalobci a) dosud nebylo na náhradě této škody ničeho přiznáno) a u žalobce b) v částce 514 753 Kč (výrok č. VIII. rozsudku ze dne 11. 10. 2019, kterým byla žalobci b) na náhradě této škody přiznána částka 1 014 085 Kč, nebyl dotčen ani odvoláním a nabyl již právní moci), obojí se zákonným úrokem z prodlení od 23. 11. 2014 do zaplacení.
41. Žalobci při ústní jednání konaném dne 22. 4. 2022 požadovali, aby jejich průměrný výdělek zjištěný způsobem předestřeným v rozsudku NSČR byl pro účely vyčíslení náhrady škody v jednotlivých letech valorizován dle nařízení vlády vydaných k provedení zákona o vojácích z povolání (č. 413/2010 Sb., 449/2011 Sb. atd.). Žalobce a) pak požadoval, aby do jeho příjmů rozhodných pro výpočet průměrného výdělku byl zahrnut i peněžní dar vyplacený mu v únoru 2010.
42. Na základě provedeného dokazování a shodných tvrzení účastníků učinil soud následující skutková zjištění:

trestní stíhání

43. Vůči oběma žalobcům bylo vedeno trestní stíhání pro spáchání trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona. Žalobci byli nejprve rozsudkem MS Praha ze dne 13. 9. 2012 pravomocně uznáni vinnými a byly jim uloženy podmíněné tresty odnětí svobody. Dovolání proti odsuzujícímu rozsudku podal toliko žalobce b), kvůli účasti žalobců na amnestii však o něm nebylo rozhodováno. K následně podané stížnosti pro porušení zákona ve prospěch žalobců byli žalobci ke dni 26. 2. 2014 obžaloby pravomocně zproštěni (*zjištěno ze shodných tvrzení účastníků*).

ušlý zisk žalobce a)

44. Žalobci a) byla dne 31. 10. 2005 změněna doba služebního poměru vojáka z povolání do 29. 2. 2012 (*zjištěno z výnosu ministra obrany č. 169, rozhodnutí o změně trvání služebního poměru č. j. [redacted]*).
45. Dne 15. 9. 2009 skončila žalobci a) platnost osvědčení o bezpečnostní prověrce pro stupeň utajení Přísně tajné. Řízení o vydání nového osvědčení zahájené dne 16. 9. 2008 bylo od 3. 2. 2009 kvůli probíhajícímu trestnímu řízení přerušeno a nakonec bylo rozhodnutím ze dne 5. 3. 2012 zastaveno z důvodu, že žalobce a) ke dni 30. 6. 2010 ukončil služební poměr (*zjištěno z osvědčení, záznamu o personálním pohovoru se žalobcem a) ze dne 17. 9. 2009, rozhodnutí NBÚ č. j. [redacted]*).
46. Rozkazem ministra obrany ze dne 17. 12. 2009 byl žalobce a), působící do té doby ve funkci [redacted] určen do personální dispozice náčelníka [redacted] do 31. 3. 2010 (*zjištěno z rozkazu č. 232*).
47. Žalobce b) ve své účastnické výpovědi, o jejíž věrohodnosti nemá soud důvodu pochybovat, uvedl, že jeho propuštění ze služebního poměru ke dni 30. 6. 2010 bylo důsledkem trestního stíhání, resp. ztráty bezpečnostní prověrky v důsledku trestního stíhání.

48. Na základě uvedených zjištění tak soud vzal za prokázané, že žalobci a) byl v důsledku trestního stíhání ukončen služební poměr ke dni 30. 6. 2010, kdy do té doby zastával funkci [REDAKCE]. Nebýt trestního stíhání, skončil by služební poměr žalobce a) až ke dni 29. 2. 2012.
49. Žalobci a) byl v prvním kalendářním pololetí roku 2010 zúčtován příjem ze služebního poměru následovně:

	leden	únor	březen
Odpracované hodiny v měsíci	178,5	170	195,5
Odpracované dny v měsíci	21	20	23
Dovolená hodiny			42,5
Dovolená dny			7
Odpracované kalendářní dny	31	28	31
Platový tarif	34 850 Kč	34 850 Kč	34 850 Kč
Příplatek za vedení	8 000 Kč	8 000 Kč	8 000 Kč
Osobní příplatek	26 000 Kč	26 000 Kč	26 000 Kč
Hodnostní příplatek	4 100 Kč	4 100 Kč	4 100 Kč
Zvláštní příplatek - příprava a zajišťování obrany státu	1 000 Kč	1 000 Kč	1 000 Kč
Hrubá mzda	73 950 Kč	73 950 Kč	73 950 Kč
FKSP - peněžní dar 55 let věku a dalších 5 let		5 000 Kč	
Přídatek na bydlení	10 200 Kč	10 200 Kč	10 200 Kč

(zjištěno ze mzdového listu zaměstnance za období 1/2010 - 6/2010).

50. Žalobce a) pobíral výsluhový příspěvek od 1. 7. 2010 ve výši 41 188 Kč měsíčně, od 1. 1. 2011 ve výši 41 992 Kč měsíčně a od 1. 1. 2012 ve výši 42 328 Kč s tím, že od 24. 2. 2012 mu byl výsluhový příspěvek upraven na 25 839 Kč měsíčně pro souběh s přiznaným starobním důchodem ve výši 16 489 Kč měsíčně (upravený výsluhový příspěvek + starobní důchod = 42 328 Kč měsíčně) (zjištěno z potvrzení Odboru sociálního zabezpečení Ministerstva obrany ze dne 2. 11. 2016).
- ušlý zisk žalobce b)**
51. Žalobci b) byla rozhodnutím ministra obrany ze dne 30. 3. 2007 změněna doba trvání služebního poměru do 30. 6. 2014 (zjištěno z rozhodnutí č. j. [REDAKCE]).
52. Žalobce b) byl držitelem osvědčení o bezpečnostní prověrce pro stupeň utajení Přísně tajné platným do 11. 12. 2012. V květnu 2010 zahájil [REDAKCE] řízení o zrušení tohoto osvědčení (zjištěno z osvědčení, oznámení [REDAKCE] ze dne 24. 5. 2010).
53. Rozhodnutím ministra obrany ze dne 21. 7. 2010 byla žalobci b), zastávajícímu do té doby funkci [REDAKCE] na vlastní žádost změněna doba trvání služebního poměru do 31. 7. 2010, personálním rozkazem ministra spravedlnosti ze dne 28. 7. 2010 byl žalobce b) dnem 1. 8. 2010 zařazen do zálohy (zjištěno z rozhodnutí č. j. [REDAKCE] výpisu z rozkazu č. [REDAKCE]).
54. Žalobce b) ve své účastnické výpovědi, o jejíž věrohodnosti nemá soud důvodu pochybovat, uvedl, že k podání žádosti ho vedly ztráta autority a omezení přístupu k tajným informacím v důsledku trestního stíhání, stejně jako faktická degradace, kdy v důsledku uvedeného byl pověřován úkoly náležitějšími jinak vojákům s mnohem nižší hodností, než jakou měl žalobce b).
55. Na základě uvedených zjištění tak soud vzal za prokázané, že žalobce b) v důsledku trestního stíhání ukončil služební poměr ke dni 31. 7. 2010, kdy do té doby zastával funkci [REDAKCE]. Nebýt trestního stíhání, skončil by služební poměr žalobce b) až ke dni 30. 6. 2014.
56. Žalobci b) byl ve druhém kalendářním pololetí roku 2010 zúčtován příjem ze služebního poměru následovně:

	duben	květen	červen
Odpracované hodiny v měsíci	187	178,5	187
Odpracované dny v měsíci	22	21	22
Dovolená hodiny		42,5	34
Dovolená dny		7	6
Odpracované kalendářní dny	30	31	30
Platový tarif	30 940 Kč	30 940 Kč	30 940 Kč
Příplatek za vedení	5 000 Kč	5 000 Kč	5 000 Kč
Osobní příplatek	23 000 Kč	23 000 Kč	23 000 Kč
Odměna - mimořádné úkoly - pololetní			10 000 Kč
Pracovní pohotovost - mimo pracoviště 15%	3 498 Kč		5 634 Kč
Pracovní pohotovost - mimo pracoviště 25%	3 635 Kč		1 287 Kč
Hodnostní příplatek	3 900 Kč	3 900 Kč	3 900 Kč
Zvláštní příplatek - příprava a zajišťování obrany státu	2 700 Kč	2 700 Kč	2 700 Kč
Hrubá mzda	72 673 Kč	65 540 Kč	82 461 Kč
Přídavek na bydlení	10 100 Kč	10 100 Kč	10 100 Kč

(zjištěno ze mzdového listu zaměstnance za období 1/2010 - 7/2010).

57. Žalobci b) byl vyplacen výsluhový příspěvek za dobu od 1. 8. 2010 do 31. 12. 2010 ve výši 208 430 Kč, tj. ve výši 41 686 Kč měsíčně, za rok 2011 ve výši 509 988 Kč, tj. ve výši 42 499 Kč měsíčně, za rok 2012 ve výši 514 068 Kč, tj. ve výši 42 839 Kč měsíčně, a za rok 2013 ve výši 516 384 Kč, tj. ve výši 43 032 Kč měsíčně. Od 1. 1. 2014 žalobce b) pobíral výsluhový příspěvek ve výši 43 119 Kč s tím, že od 23. 6. 2014 mu byl výsluhový příspěvek upraven na 25 176 Kč měsíčně pro souběh s přiznaným starobním důchodem ve výši 17 943 Kč měsíčně (upravený výsluhový příspěvek + starobní důchod = 43 119 Kč měsíčně) *(zjištěno z potvrzení Odboru sociálního zabezpečení Ministerstva obrany ze dnů 2. 11. a 22. 12. 2016).*

předběžné uplatnění nároků

58. Žádostmi ze dne 19. 5. 2014, došlými žalovanému dne 22. 5. 2014, uplatnili žalobci u žalovaného z důvodů následně uvedených v podané žalobě nároky na náhradu škod a nemajetkových újem uplatněné žalobou, oproti žalobě však byly požadovány náhrady ušlého zisku žalobcem a) ve výši 4 817 368 Kč a žalobcem b) ve výši 11 150 376 Kč. Žalovaný žádosti vyřídil stanovisky ze dne 1. 7. 2015, kterými z důvodů následně uvedených ve vyjádření k žalobě žalobcům na náhradě ušlého zisku ničeho nepřiznal *(zjištěno ze žádostí ze dne 19. 5. 2014 opatřených podacím razítkem žalovaného, stanovisek).*
59. Takto zjištěný skutkový stav soud posoudil dle následujících ustanovení právních předpisů:
60. Dle § 5 zákona 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, nebo nesprávným úředním postupem.
61. Dle §§ 14, 15 OdpŠk se nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. Domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

62. Žalobci splnili podmínku pro soudní uplatnění nároků na náhradu škody způsobených nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem, představovanou předběžným uplatněním nároku u příslušného orgánu.

nezákonné rozhodnutí

63. Dle § 8 odst. 1 OdpŠk lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
64. Dle ustálené judikatury stát odpovídá i za škodu (újmu) způsobenou zahájením trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozhodnutím trestního soudu, a to na základě extenzivního výkladu § 8 odst. 1 OdpŠk, tedy že se jedná o škodu (újmu) způsobenou nezákonným rozhodnutím.
65. V řízení bylo prokázáno, že trestní stíhání žalobců neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, a je zde tedy dán odpovědnostní titul v podobě nezákonného rozhodnutí, za které je s ohledem na výsledek trestního stíhání považováno usnesení o zahájení trestního stíhání. To ostatně nebylo mezi účastníky sporné.

ušlý zisk

66. Jak již bylo uvedeno výše, vzal soud za prokázané, že předmětné trestní stíhání zasáhlo do profesních sfér obou žalobců, kdy jim byl předčasně ukončen služební poměr. Tento zásah se pak dotkl i příjmových poměrů obou žalobců, když jejich příjmy po ukončení služebního poměru (výsluhový příspěvek + starobní důchod) se dosti podstatně lišily od výdělků, kterých žalobci dosahovali před ukončením služebního poměru, jak vyplynulo z provedeného dokazování. V souladu s pokynem NSČR pak soud určil výši škody jako rozdíl mezi průměrným výdělkem a skutečným příjmem, a to za doby od ukončení služebního poměru do doby, kdy měly služební poměry žalobců (nebyť trestního stíhání) skončit.
67. Dle § 28 OdpŠk způsob výpočtu průměrného výdělku pro určení ušlého zisku pro účely tohoto zákona stanoví vláda nařízením.
68. Dle § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 116/1998 Sb., kterým se provádí zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), se průměrným výdělkem rozumí průměrný výdělek zjišťovaný podle zvláštního zákona pro pracovní právní účely.
69. Dle § 68r zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, je-li potřebné zjistit průměrný služební plat vojáka, použijí se přiměřeně příslušná ustanovení zákoníku práce o průměrném výdělkem s tím, že k příplatku za službu v zahraničí a služebnímu platu za nevyčerpanou řádnou dovolenou se nepřihlíží.
70. Dle § 352 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, se průměrným výdělkem zaměstnance rozumí průměrný hrubý výdělek, nestanoví-li pracovní právní předpisy jinak.
71. Dle § 353 odst. 1, 2 zákoníku práce průměrný výdělek zjistí zaměstnavatel z hrubé mzdy nebo platu zúčtované zaměstnanci k výplatě v rozhodném období a z odpracované doby v rozhodném období. Za odpracovanou dobu se považuje doba, za kterou zaměstnanci přísluší mzda nebo plat.
72. Dle § 354 odst. 1, 2, 3 zákoníku práce není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak, je rozhodným obdobím předchozí kalendářní čtvrtletí. Průměrný výdělek se zjistí k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po rozhodném období. Při vzniku zaměstnání v průběhu předchozího

kalendářního čtvrtletí je rozhodným obdobím doba od vzniku zaměstnání do konce kalendářního čtvrtletí.

73. Dle § 355 odst. 1 zákoníku práce jestliže zaměstnanec v rozhodném období neodpracoval alespoň 21 dnů, použije se pravděpodobný výdělek.
74. Dle § 356 odst. 1, 2 zákoníku práce se průměrný výdělek zjistí jako průměrný hodinový výdělek. Má-li být uplatněn průměrný hrubý měsíční výdělek, přepočítá se průměrný hodinový výdělek na 1 měsíc podle průměrného počtu pracovních hodin připadajících na 1 měsíc v průměrném roce; průměrný rok pro tento účel má 365,25 dnů. Průměrný hodinový výdělek zaměstnance se vynásobí týdenní pracovní dobou zaměstnance a koeficientem 4,348, který vyjadřuje průměrný počet týdnů připadajících na 1 měsíc v průměrném roce.
75. V souladu s pokynem NSČR soud zjišťoval průměrný výdělek žalobce a) k 30. 6. 2010 a žalobce b) k 31. 7. 2010. Z provedeného dokazování vyplynulo, že služební poměry žalobců nevznikly v průběhu předchozích kalendářních čtvrtletí, za rozhodné období tak soud považoval u žalobce a) celé první čtvrtletí roku 2010 a u žalobce b) celé druhé čtvrtletí roku 2010. Současně z provedeného dokazování vyplynulo, že oba žalobci odpracovali v rozhodném období alespoň 21 dnů, soud tak při určení průměrného výdělku vycházel z hrubého platu zúčtovaného žalobcům k výplatě v rozhodném období a z odpracované doby v rozhodném období.
76. Dle § 25 odst. 1 zákona o vojácích z povolání, ve znění účinném do 30. 6. 2015, činí základní týdenní doba služby 42,5 hodiny.
77. Uvedenému odpovídá i zjištění vyplynulé z provedeného dokazování, kdy podíl vykázaných odpracovaných hodin v měsíci a vykázaných odpracovaných dnů v měsíci odpovídá 8,5 hodinám denně, tj. 42,5 hodinám týdně. Soud tedy pro účely určení měsíčního průměrného výdělku vycházel z týdenní pracovní doby žalobců v délce 42,5 hodin.
78. Dle § 66 odst. 1, 2 zákona o vojácích z povolání, ve znění účinném do 30. 6. 2015, se vojákovi poskytuje plat podle zvláštních právních předpisů. Obsahují-li tyto předpisy ustanovení o výkonu práce, rozumí se tím výkon služby podle § 24. Za výkon služby se pro nárok na plat považuje doba řádné dovolené, krátké dovolené, zvláštní dovolené, doba dočasného zproštění výkonu služby, doba denního studia, doba studijního volna při studiu při výkonu služby, doba preventivní nebo mimořádné rehabilitace, doba rekvalifikace, doba volna za nepřetržitý vojenský výcvik a nepřetržitě vojenské nasazení na území České republiky a doba služebního volna z důvodů obecného zájmu a pro důležité osobní překážky ve službě s výjimkou dalšího služebního volna pro důležité osobní překážky ve službě nebo z jiných vážných důvodů.
79. Dle § 3 odst. 1, 2 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění platném do 30. 6. 2015, kterým se v rozhodné době řídilo odměňování vojáků z povolání, přísluší zaměstnanci za vykonanou práci plat. Platem se rozumí peněžitá plnění poskytovaná zaměstnavatelem zaměstnanci za práci. Za plat se nepovažují plnění poskytovaná podle zvláštních předpisů v souvislosti se zaměstnáním, zejména náhrady mzdy, odstupné, cestovní náhrady a odměna za pracovní pohotovost.
80. Jednotlivé složky platu pak byly vedle samotného zákona č. 143/1992 Sb. upraveny v prováděcím nařízení vlády č. 565/2006 Sb., o platových poměrech vojáků z povolání, ve znění platném do 30. 6. 2015.
81. S ohledem na citovanou právní úpravu tedy soud za žalobci odpracovanou dobu považoval celkový počet odpracovaných hodin v měsíci, tj. včetně čerpané dovolené, která se jinak u zaměstnanců do odpracované doby nezapočítává. Tomu odpovídají též údaje o počtu odpracovaných dnů v měsíci (rovnající se počtu pracovních dnů v předmětných měsících roku 2010) a počtu odpracovaných hodin v měsíci (rovnající se počtu odpracovaných dnů x 8,5 hodiny) vykázané ve mzdových listech žalobců, přestože žalobci v některých měsících rozhodného období čerpali dovolenou, jak je ve mzdových listech též uvedeno. Závěru, že za odpracovanou dobu je nutno

považovat i dobu dovolené, nakonec svědčí i skutečnost, že v měsících, kdy čerpali dovolenou, nebyly žalobcům dle mzdového listu nijak kráceny jednotlivé složky platu, jako je tomu u zaměstnanců, kterým za dobu dovolené náleží náhrada platu a nikoliv plat.

82. Dále pak soud za plat zúčtovaný k výplatě v rozhodném období nepovažoval u žalobce a) dar z FKSP poskytnutý mu v únoru 2010 u příležitosti [REDAKCE] neboť se nejedná o peněžité plnění za vykonanou práci/výkon služby, a u žalobce b) odměny za pracovní pohotovost zúčtované v dubnu a červnu 2010, když se rovněž nejedná o peněžité plnění za vykonanou práci/výkon služby a toto plnění se za plat nepovažuje dle výslovné úpravy zákona o platu.
83. Veden těmito úvahami dospěl soud k následujícím závěrům o průměrném hrubém měsíčním výděлку žalobců:
- žalobce a)**
- hrubý plat zúčtovaný za I. čtvrtletí roku 2010: 221 850 Kč (73 950 Kč + 73 950 Kč + 73 950 Kč) / odpracovaná doba za I. čtvrtletí roku 2010: 544 hodin (178,5 + 170 + 195,5) * týdenní pracovní doba: 42,5 hodin * koeficient 4,348 = 75 359,67 Kč
- po zaokrouhlení na celé koruny nahoru dle § 142 odst. 2 zákoníku práce = **75 360 Kč**
- žalobce b)**
- hrubý plat zúčtovaný za II. čtvrtletí roku 2010: 206 620 Kč (72 673 Kč + 65 540 Kč + 82 461 Kč - 3 498 Kč - 3 635 Kč - 5 634 Kč - 1 287 Kč) / odpracovaná doba za II. čtvrtletí roku 2010: 552,5 hodin (187 + 178,5 + 187) * týdenní pracovní doba: 42,5 hodin * koeficient 4,348 = 69 106,44 Kč
- po zaokrouhlení na celé koruny nahoru dle § 142 odst. 2 zákoníku práce = **69 107 Kč**
84. Dle § 127 odst. 3 zákona o vojácích z povolání může vláda vzhledem ke změnám, které nastaly ve vývoji platové úrovně vojáků, upravit podmínky, výši a způsob náhrady za ztrátu na služebním platu příslušející vojákovi po skončení neschopnosti výkonu služby; to se vztahuje i na náhradu nákladů na výživu pozůstalých.
85. Přestože se v nyní projednávané věci nejedná o náhradu za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby nebo při invaliditě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání vojáků z povolání, považoval soud požadavek žalobců na valorizaci zjištěného průměrného výděлку dle nařízení vlády vydávaných dle § 127 odst. 3 zákona o vojácích z povolání za důvodný. Princip poskytované náhrady škody je totiž obdobný, když v důsledku škodní události žalobci nadále získávali nižší příjem, než by byl plat, který by jim nebýt škodní události náležel, a je jim nahrazován rozdíl mezi zjištěným průměrným výdělkem a skutečně dosahovaným příjmem. Nebylo by spravedlivé, aby v takovém případě byl od stále stejné výše průměrného výděлку odečítán v čase se navyšující výsluhový příspěvek/starobní důchod.
86. Průměrný výdělek rozhodný pro výpočet náhrady, popřípadě zvýšený podle jiného právního předpisu (předchozí valorizační nařízení vlády), pro účely náhrady za ztrátu na platu po skončení neschopnosti výkonu služby nebo při uznání invalidity vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání byl zvýšen:
- nařízením vlády č. 413/2010 Sb. s účinností od 1. 1. 2011 o 3,9 %
- nařízením vlády č. 449/2011 Sb. s účinností od 1. 1. 2012 o 1,6 %
- nařízením vlády č. 492/2012 Sb. s účinností od 1. 1. 2013 o 0,9 %
- nařízením vlády č. 3/2014 Sb. s účinností od 1. 1. 2014 o 0,4 %
87. Soud tak považoval za průměrný hrubý měsíční výdělek žalobců v jednotlivých letech, ve kterých jim vznikla nyní nahrazovaná škoda (po zaokrouhlení na celé koruny nahoru), částky:

žalobce a)

2010: **75 360 Kč** (zjištěný průměrný výdělek)

2011: **78 300 Kč** (75 360 Kč * 1,039)

2012: **79 553 Kč** (78 300 Kč * 1,016)

žalobce b)

2010: **69 107 Kč** (zjištěný průměrný výdělek)

2011: **71 803 Kč** (69 107 Kč * 1,039)

2012: **72 952 Kč** (71 803 Kč * 1,016)

2013: **73 609 Kč** (72 952 Kč * 1,009)

2014: **73 904 Kč** (73 609 Kč * 1,004)

88. Na základě všeho výše uvedeného pak soud dospěl k následujícím závěrům o výši škody v podobě ušlého zisku:

žalobce a)

	průměrný výdělek	výsluhový příspěvek (únor 2012 spolu se starobním důchodem)	ztráta oproti průměrnému výdělku
červenec 10	75 360 Kč	41 188 Kč	-34 172 Kč
srpen 10	75 360 Kč	41 188 Kč	-34 172 Kč
září 10	75 360 Kč	41 188 Kč	-34 172 Kč
říjen 10	75 360 Kč	41 188 Kč	-34 172 Kč
listopad 10	75 360 Kč	41 188 Kč	-34 172 Kč
prosinec 10	75 360 Kč	41 188 Kč	-34 172 Kč
2010	452 160 Kč	247 128 Kč	-205 032 Kč
leden 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
únor 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
březen 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
duben 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
květen 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
červen 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
červenec 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
srpen 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
září 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
říjen 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
listopad 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
prosinec 11	78 300 Kč	41 992 Kč	-36 308 Kč
2011	939 600 Kč	503 904 Kč	-435 696 Kč
leden 12	79 553 Kč	42 328 Kč	-37 225 Kč
únor 12	79 553 Kč	42 328 Kč	-37 225 Kč
2012	159 106 Kč	84 656 Kč	-74 450 Kč
Celkem			-715 178 Kč

Jelikož žalobce a) na náhradu ušlého zisku dosud ničeho neobdržel, považoval soud jeho žalobu za důvodnou do částky 715 178 Kč, do které jí vyhověl, a do zbylých 148 614 Kč ji jako nedůvodnou zamítl.

žalobce b)

	průměrný výdělek	výsluhový příspěvek (červen 2014 spolu se starobním důchodem)	ztráta oproti průměrnému výdělku
srpen 10	69 107 Kč	41 686 Kč	-27 421 Kč
září 10	69 107 Kč	41 686 Kč	-27 421 Kč
říjen 10	69 107 Kč	41 686 Kč	-27 421 Kč
listopad 10	69 107 Kč	41 686 Kč	-27 421 Kč
prosinec 10	69 107 Kč	41 686 Kč	-27 421 Kč
2010	345 535 Kč	208 430 Kč	-137 105 Kč
leden 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
únor 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
březen 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
duben 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
květen 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
červen 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
červenec 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
srpen 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
září 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
říjen 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
listopad 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
prosinec 11	71 803 Kč	42 499 Kč	-29 304 Kč
2011	861 636 Kč	509 988 Kč	-351 648 Kč
leden 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
únor 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
březen 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
duben 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
květen 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
červen 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
červenec 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
srpen 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
září 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
říjen 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
listopad 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
prosinec 12	72 952 Kč	42 839 Kč	-30 113 Kč
2012	875 424 Kč	514 068 Kč	-361 356 Kč
leden 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč
únor 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč
březen 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč

duben 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč
květen 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč
červen 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč
červenec 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč
srpen 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč
září 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč
říjen 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč
listopad 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč
prosinec 13	73 609 Kč	43 032 Kč	-30 577 Kč
2013	883 308 Kč	516 384 Kč	-366 924 Kč
leden 14	73 904 Kč	43 119 Kč	-30 785 Kč
únor 14	73 904 Kč	43 119 Kč	-30 785 Kč
březen 14	73 904 Kč	43 119 Kč	-30 785 Kč
duben 14	73 904 Kč	43 119 Kč	-30 785 Kč
květen 14	73 904 Kč	43 119 Kč	-30 785 Kč
červen 14	73 904 Kč	43 119 Kč	-30 785 Kč
2014	443 424 Kč	258 714 Kč	-184 710 Kč
Celkem			-1 401 743 Kč

89. Jelikož žalobci b) již byla na náhradu ušlého zisku pravomocně přiznána částka 1 014 085 Kč, považoval soud jeho žalobu za důvodnou do částky 387 658 Kč, do které jí vyhověl, a do zbylých 127 095 Kč ji jako nedůvodnou zamítl.
90. Pokud jde o požadované příslušenství, žalovaný se nezaplacením předmětných částek do dne splatnosti dostal do prodlení, a vznikla mu tak povinnost platit vedle jistiny též úroky z prodlení, a to ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Žalovaný se dostal do prodlení uplynutím 6 měsíců od uplatnění nároku, kdy dle § 15 odst. 1 zákona přizná-li ústřední orgán náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku. S ohledem na znění citovaného ustanovení stojí soudní judikatura na konstantním závěru, že stát se ocitá v prodlení s náhradou škody způsobené nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím teprve marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, jež začíná běžet ode dne uplatnění nároku poškozeným u příslušného úřadu. Teprve ode dne následujícího po uplynutí této lhůty jej stihá povinnost zaplatit úrok z prodlení, kdy uplatněním je okamžik doručení žádosti žalobce o náhradu škody (újm) žalovanému. Žádosti žalobců byly doručeny žalovanému dne 22. 5. 2014 a lhůta 6 měsíců skončila dne 22. 11. 2014. Soud tak považoval požadavek žalobců na zaplacení úroku z prodlení od 23. 11. 2014 za důvodný a od tohoto data žalobcům právo na zaplacení úroku z prodlení z přiznaných částek přiznal.
91. O nákladech řízení mezi žalobcem a) a žalovaným bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 o. s. ř., dle kterého měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo, v kombinaci s § 146 odst. 2 větou první i druhou o. s. ř., dle kterých jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady; byl-li však pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný. Předmětem řízení bylo ve vztahu mezi žalobcem a) a žalovaným celkem pět nároků, a to
- náhrada škody – nákladů obhajoby s tarifní hodnotou ve výši 343 753 Kč dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu,
 - náhrada škody – nákladů trestního řízení s tarifní hodnotou ve výši 4 000 Kč dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu,
 - náhrada škody – cestovních nákladů s tarifní hodnotou ve výši 5 245 Kč dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu,

- náhrada škody – ušlého zisku s tarifní hodnotou ve výši 4 577 368 Kč dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu,
- náhrada nemajetkové újmy s tarifní hodnotou ve výši 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu,

tedy nároky s celkovou tarifní hodnotou ve výši 4 980 366 Kč. Žalobce a) byl v řízení úspěšný stran

- náhrady škody – nákladů obhajoby (z části pro dobrovolné plnění ze strany žalovaného, z části pro vyhovění žalobě) do částky/tarifní hodnoty 84 745,58 Kč,
- náhrady škody – nákladů trestního řízení (pro dobrovolné plnění ze strany žalovaného) do částky/tarifní hodnoty 4 000 Kč,
- náhrady škody – cestovních nákladů (pro dobrovolné plnění ze strany žalovaného) do částky/tarifní hodnoty 2 499 Kč,
- náhrady škody – ušlého zisku (pro vyhovění žalobě) do částky/tarifní hodnoty 715 178 Kč,
- náhrady nemajetkové újmy (z části pro dobrovolné plnění ze strany žalovaného, z části pro vyhovění žalobě) do částky/tarifní hodnoty 50 000 Kč.

Ve zbytku byla žaloba zamítnuta či vzata zpět bez důvodů spočívajících v chování žalovaného po zahájení řízení, a jednalo se tak o procesní úspěch žalovaného. Počítáno dle tarifních hodnot tedy byl žalobce a) úspěšný do částky 856 422,58 Kč, tj. do 17,2 % předmětu řízení, a do částky 4 123 943,42 Kč, tj. 82,8 % předmětu řízení, byl úspěšný žalovaný. Soud tak žalovanému přiznal dle § 142 odst. 2 o. s. ř. vůči žalobci a) náhradu poměrné části nákladů řízení v rozsahu 65,6 %. Soud přitom nesouhlasí s názorem žalobce a), že by rozhodnutí o náhradě škody – ušlého zisku záviselo na znaleckém posudku. Přestože takový posudek byl v řízení zpracován, skutečnosti, které jím byly prokazovány, bylo možné zjistit i „běžným“ dokazováním a propočtem na základě znalcem opatřených podkladů.

92. O nákladech řízení mezi žalobcem b) a žalovaným bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 2 o. s. ř., dle kterého měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo, v kombinaci s § 146 odst. 2 větou první i druhou o. s. ř., dle kterých jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady; byl-li však pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný. Předmětem řízení bylo ve vztahu mezi žalobcem b) a žalovaným celkem pět nároků, a to

- náhrada škody – nákladů obhajoby s tarifní hodnotou ve výši 154 004 Kč dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu,
- náhrada škody – nákladů trestního řízení s tarifní hodnotou ve výši 4 000 Kč dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu,
- náhrada škody – cestovních nákladů s tarifní hodnotou ve výši 22 895 Kč dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu,
- náhrada škody – ušlého zisku s tarifní hodnotou ve výši 9 066 698 Kč dle § 8 odst. 1 advokátního tarifu,
- náhrada nemajetkové újmy s tarifní hodnotou ve výši 50 000 Kč dle § 9 odst. 4 písm. a) advokátního tarifu,

tedy nároky s celkovou tarifní hodnotou ve výši 9 297 597 Kč. Žalobce b) byl v řízení úspěšný stran

- náhrady škody – nákladů obhajoby (pro dobrovolné plnění ze strany žalovaného) do částky/tarifní hodnoty 151 381 Kč,
- náhrady škody – nákladů trestního řízení (pro dobrovolné plnění ze strany žalovaného) do částky/tarifní hodnoty 4 000 Kč,
- náhrady škody – cestovních nákladů (pro dobrovolné plnění ze strany žalovaného) do částky/tarifní hodnoty 7 698 Kč,
- náhrady škody – ušlého zisku (pro vyhovění žalobě) do částky/tarifní hodnoty 1 401 743 Kč,
- náhrady nemajetkové újmy (z části pro dobrovolné plnění ze strany žalovaného, z části pro vyhovění žalobě) do částky/tarifní hodnoty 50 000 Kč.

Ve zbytku byla žaloba zamítnuta či vzata zpět bez důvodů spočívajících v chování žalovaného po zahájení řízení, a jednalo se tak o procesní úspěch žalovaného. Počítáno dle tarifních hodnot tedy byl žalobce b) úspěšný do částky 1 614 822 Kč, tj. do 17,37 % předmětu řízení, a do částky 7 682 775 Kč, tj. 82,63 % předmětu řízení, byl úspěšný žalovaný. Soud tak žalovanému přiznal dle § 142 odst. 2 o. s. ř. vůči žalobci b) náhradu poměrné části nákladů řízení v rozsahu 65,26 %. Stejně jako u žalobce a) pak soud nesouhlasí s názorem žalobce b), že by rozhodnutí o náhradě škody – ušlého zisku záviselo na znaleckém posudku.

93. Předmětem řízení byly nároky žalobců a) a b) s celkovou tarifní hodnotou ve výši 14 277 963 Kč (viz výše), z čehož představují nároky žalobce a) (4 980 366 Kč) 34,88 % předmětu řízení a nároky žalobce b) (9 297 597 Kč) 65,12 % předmětu řízení.
94. Žalovanému, který nebyl v řízení právně zastoupen, vznikly v řízení náklady v celkové výši 18 200 Kč, která je tvořena
- paušální náhradou hotových výdajů za 36 úkonů (sepis vyjádření k žalobě dne 14. 7. 2015, příprava na jednání soudu konané dne 4. 8. 2015, účast na jednání soudu dne 4. 8. 2015, spis vyjádření dne 27. 8. 2015, příprava na jednání soudu konané dne 17. 9. 2015, účast na jednání soudu dne 17. 9. 2015, příprava na jednání soudu konané dne 15. 10. 2015, 2x účast na jednání soudu, které trvalo více než 2 hodiny, dne 15. 10. 2015, spis vyjádření dne 2. 12. 2015, příprava na jednání soudu konané dne 19. 1. 2016, účast na jednání soudu dne 19. 1. 2016, spis vyjádření dne 3. 10. 16, příprava na jednání soudu konané dne 6. 6. 2017, účast na jednání soudu dne 6. 6. 2017, spis závěrečného návrhu dne 17. 7. 2017, spis odvolání do prvního rozsudku ve dnech 5. 9. a 3. 10. 2017, příprava na jednání soudu konané dne 21. 6. 2018, účast na jednání soudu dne 21. 6. 2018, spis vyjádření dne 24. 7. 2018, spis odvolání do druhého rozsudku dne 31. 8. 2018, příprava na jednání soudu konané dne 4. 9. 2019, 2x účast na jednání soudu, které trvalo více než 2 hodiny, dne 4. 9. 2019, příprava na jednání konané dne 2. 10. 2019, účast na jednání soudu dne 2. 10. 2019, příprava na jednání soudu konané dne 11. 10. 2019, účast na jednání soudu dne 11. 10. 2019, příprava na jednání odvolacího soudu konané dne 16. 7. 2020, účast na jednání odvolacího soudu dne 16. 7. 2020, příprava na jednání soudu konané dne 22. 4. 2022, účast na jednání soudu dne 22. 4. 2022, příprava na jednání soudu konané dne 29. 4. 2022, účast na jednání soudu dne 29. 4. 2022) dle § 151 odst. 3 o. s. ř., § 2 odst. 2 vyhlášky č. 254/2015 Sb.,
 - spotřebovanou zálohou na znalečné (k tomu viz dále) ve výši 8 000 Kč.
- Z takto vzniklých nákladů pak připadala (počítáno dle tarifních hodnot) na obranu proti nárokům žalobce a) částka 6 348,16 Kč (34,88 %) a na obranu proti nárokům žalobce b) částka 11 851,84 Kč (65,12 %).
95. Soud pak žalovanému přiznal náhradu 65,6 % nákladů vynaložených na obranu proti nárokům žalobce a), tj. částku 4 164,39 Kč, a náhradu 65,26 % nákladů vynaložených na obranu proti nárokům žalobce b), tj. částku 7 734,51 Kč.
96. O náhradě nákladů státu bylo rozhodnuto dle § 148 odst. 1 o. s. ř., dle kterého má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Stát (soud) v průběhu řízení zaplatil částku 872,37 Kč na svědečném pro svědka ██████████ P█████████ částku 31 610 Kč na znalečném pro JUDr. Příba nad rámec využité zálohy složené žalobcem a), tj. celkem částku 32 482,37 Kč. Soud však současně zohlednil, že žalobce b) a žalovaný měli na základě usnesení ze dne 14. 1. 2016, č. j. 26 C 406/2014-442, zaplatit každý zálohu na náklady znaleckého posudku ve výši 8 000 Kč (stejně jako tak učinil žalobce a)). K náhradě dle poměru úspěchu/neúspěchu ve věci tak soud počítal toliko s částkou 16 482,37 Kč. S náhradou částek 2x 8 000 Kč pak soud počítal toliko ve vztahu k žalobci b) a žalovanému, když není spravedlivé, aby se žalobce a) podílel i na poměrné náhradě této části nákladů států, která by jinak byla pokryta ze složených záloh, kdyby žalobce b) a žalovaný uložené povinnosti stejně jako žalobce a) splnili.

97. Na část předmětu řízení mezi žalobcem a) a žalovaným připadalo z rozdělovaných nákladů státu 34,88 % (viz výše), tj. částka 5 749,05 Kč. Poměr úspěchu/neúspěchu mezi žalobcem a) a žalovaným byl 17,2 % : 82,8 %, soud tak uložil žalobci a) povinnost k náhradě 82,8 % z částky 5 749,05 Kč, tj. částky 4 760,21 Kč.
98. Na část předmětu řízení mezi žalobcem b) a žalovaným připadalo z rozdělovaných nákladů státu 65,12 % (viz výše), tj. částka 10 733,32 Kč. Poměr úspěchu/neúspěchu mezi žalobcem b) a žalovaným byl 17,37 % : 82,63 %, soud tak uložil žalobci b) povinnost k náhradě 82,63 % z částky 10 733,32 Kč, tj. částky 8 868,94 Kč. Dále pak soud uložil žalobci b) povinnost k náhradě částky 8 000 Kč, tj. částky, která měla být žalobcem b) již dříve zaplacená na záloze na znalecký posudek. Celkem tak soud žalobci b) uložil nahradit náklady státu ve výši 16 868,94 Kč.
99. Žalovanému bylo dle výše uvedeného propočtu uloženo zaplatit na nákladech státu částky 988,84 Kč (tj. 17,2 % z částky 5 749,05 Kč), 1 864,38 Kč (tj. 17,37 % z částky 10 733,32 Kč) a 8 000 Kč (tj. nezaplacená záloha), celkem tedy částku 10 853,22 Kč. Uvedeným způsobem pak soud rozhodl přesto, že žalovaným je stát, za který v řízení jedná organizační složka, která je financována ze stejné kapitoly státního rozpočtu jako činnost soudu, když se jednak již v judikatuře ustálil názor, že uvedená skutečnost nemá na povinnost k náhradě nákladů státu (soudu) vliv, jednak po novele zákona č. 219/2000 Sb. provedené zákonem č. 118/2020 Sb. vystupují jednotlivé organizační složky státu ve vztahu k majetku státu samostatně a vzájemně nezávisle.
100. K předchozímu pak soud dodává, že státu byla uvedeným způsobem náhrada nákladů řízení přiznána v plné výši, přestože žalobci již státu tyto náklady řízení na základě předchozího rozsudku částečně nahradili, resp. v důsledku nynější změny v poměrech úspěchu/neúspěchu ve věci své podíly na náhradě nákladů řízení přeplatili. Právo na náhradu nákladů řízení totiž vzniká až pravomocným rozhodnutím soudu a bez tohoto rozhodnutí by se částka, kterou již stát na náhradu nákladů řízení přijal, stala bezdůvodným obohacením. **Částky, o které žalobci své podíly na náhradě nákladů řízení státu na základě předchozího rozsudku přeplatili, budou žalobcům po právní moci tohoto rozsudku vráceny.**
101. Lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 částí věty za středníkem o. s. ř., když soudu je z jeho činnosti známo, že uvedená lhůta odpovídá technickoorganizačním podmínkám čerpání peněžních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se organizační složka státu vystupující v řízení za žalovaného řídí. V rámci zachování rovnosti účastníků pak byla stejná lhůta k plnění stanovena i žalobcům.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo provedení exekuce.

Praha 29. dubna 2022

Mgr. Martin Trepka, v.r.
Soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Kalfusová